

นิพนธ์ต้นฉบับ

ความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนักศึกษาแพทย์ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘

ณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล

บทคัดย่อ

- บทนำ:** การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สนับสนุนให้มีการเคลื่อนย้ายหมุนเวียนของสินค้า การบริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือได้อย่างเสรี ส่งผลให้ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบวิชาชีพแพทย์เพิ่มมากขึ้น การเตรียมความพร้อมทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์ในระหว่างการเรียนตามหลักสูตรจึงมีความสำคัญ การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีสุดท้ายก่อนจบการศึกษา เกี่ยวกับความพร้อมและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘
- วิธีการศึกษา:** เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า ๕ ระดับของลิเคิร์ต เก็บข้อมูลจากประชากรนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ ๖ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ จำนวน ๑๕๐ คน และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยอาศัยการคำนวณค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- ผลการศึกษา:** ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น ๑๕๙ คน (ร้อยละ ๙๙.๓) เป็นเพศชาย ๖๙ คน และเพศหญิง ๙๐ คน อายุเฉลี่ยคิดเป็น ๒๖.๑๑ ปี ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่งเพียงภาษาเดียว และมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับพื้นฐาน - ปานกลาง (ร้อยละ ๙๕.๓) นิสิตแพทย์ ๑๒๙ คน (ร้อยละ ๘๖.๖) ทราบเกี่ยวกับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ และคิดว่าจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นในการปฏิบัติงานวิชาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษา โดยมีความพร้อมด้านทักษะการอ่านมากที่สุดอยู่ในระดับดี (๓.๘๓ ± ๐.๖๖๙) สูงกว่าทักษะอื่นซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ทักษะการเขียน การฟัง และการพูด นิสิตมีความเห็นว่าการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ในระหว่างการเรียนตามหลักสูตรไม่เพียงพอ และยังมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด ๔ ทักษะ ได้แก่ ทักษะการพูด (๔.๐๔ ± ๐.๘๖๖) การฟัง (๔.๐๐ ± ๐.๗๕๓) การเขียน (๓.๘๓ ± ๐.๘๖๙) และการอ่าน (๓.๘๓ ± ๐.๘๐๖)
- วิจารณ์ และสรุปผลการศึกษา:** นิสิตชั้นปีสุดท้ายของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีความพร้อมด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ อยู่ในระดับปานกลาง - ดี โดยเฉพาะทักษะการอ่าน แต่การฝึกปฏิบัติทักษะดังกล่าวในการเรียนตามหลักสูตรยังไม่เพียงพอ ควรจัดการเรียนการสอนให้นิสิตได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการพูดเพิ่มมากขึ้น
- คำสำคัญ:** ความพร้อมและความต้องการจำเป็น, นักศึกษาแพทย์, ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์, การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘

วันที่รับบทความ: ๗ มีนาคม ๒๕๕๗

วันที่อนุญาตให้ตีพิมพ์: ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗

บทนำ

สืบเนื่องจากกลุ่มประเทศอาเซียน (The Association of Southeast Asian Nations - ASEAN) ซึ่งประกอบด้วยประเทศสมาชิก ๑๐ ประเทศ เรียงตามลำดับการเข้าเป็นสมาชิก^๑ ได้แก่ สมาชิกผู้ก่อตั้ง ๕ ประเทศ ประกอบด้วยราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และสาธารณรัฐสิงคโปร์ ต่อมา รัฐบรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา ได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนในการประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ ๙ จัดขึ้น ณ เมืองบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เรียกว่า “ข้อตกลงบาหลี ๒ (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II)” เห็นชอบให้มุ่งพัฒนาอาเซียนไปสู่ “ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)” ภายในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ (พ.ศ. ๒๕๖๓)^๒ ซึ่งต่อมาในเดือนมกราคม ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ ๑๒ ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนแล้วเสร็จเร็วขึ้นภายในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ (พ.ศ. ๒๕๕๘) โดยดำเนินงานภายใต้ “กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)” ซึ่งเปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียน เป็นแนวทางขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายใน ๓ ด้านหรือเสาหลักสำคัญ (pillars)^๓ ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community - APSC หรือ ASC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) ซึ่งหากกล่าวถึงเฉพาะการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นั้น มีสาระสำคัญของความร่วมมือใน ๓ เรื่องหลัก ได้แก่ การค้าสินค้า การบริการ และการลงทุน โดยมีเป้าหมายให้อาเซียนกลายเป็นตลาดการค้าและฐานการผลิตเดี่ยวร่วมกัน (single market and production base)^๔ ส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายหมุนเวียนของสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุนและแรงงานฝีมือภายในประชาคมได้อย่างเสรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายในประชาคมได้อย่างเสรีของ ๗ อาชีพแรก ได้แก่ วิศวกร พยาบาล สถาปนิก การสำรวจ ทันตแพทย์ แพทย์ และบัญชี^๕ ซึ่งการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนี้ จะช่วยพัฒนาความมั่นคง

ทางเศรษฐกิจของภูมิภาค และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศในภูมิภาคอื่นได้^๖

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิชาชีพแพทย์ และผู้ป่วยชาวต่างประเทศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย และมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารระหว่างการประกอบวิชาชีพเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้น การเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ในระหว่างการเรียนตามหลักสูตรจึงมีความสำคัญ ในบทปริทัศน์เรื่อง “ภาพรวมของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาแพทย์” ผู้วิจัยได้นำเสนอการเรียนการสอน “ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ (English for medical practice)” ประกอบด้วยหัวข้อการเรียนรู้ที่จำเป็น ๑๑ หัวข้อ ผ่านการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติโดยอาศัยทักษะภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วนทั้ง ๔ ทักษะ ได้แก่ การฟัง (listening) การพูด (speaking) การอ่าน (reading) และการเขียน (writing)^๗

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีสุดท้าย เกี่ยวกับความพร้อมในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดังกล่าวก่อนจบการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไป

วิธีการศึกษา

รูปแบบการศึกษาและประชากร เป็นการศึกษาวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) และเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (cross-sectional survey) ในประชากรเป้าหมายอย่างจำเพาะเจาะจง ได้แก่ นิสิตแพทย์ชั้นปีสุดท้ายของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ ศึกษาอยู่ ณ โรงพยาบาลภายในเครือข่ายร่วมผลิตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ทั้ง ๖ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ โรงพยาบาลแพร่ โรงพยาบาลพิจิตร และโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดตาก จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๐ คน (ตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ นิสิตแพทย์ชั้นปีสุดท้ายของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ จำแนกตามโรงพยาบาล เครือข่ายร่วมผลิตแพทย์ จำนวน ๑๕๐ คน

โรงพยาบาล	จำนวนนิสิต (คน)	ร้อยละ
๑. โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร	๓๓	๒๒.๐
๒. โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก	๔๖	๓๐.๗
๓. โรงพยาบาลอุตรดิตถ์	๒๕	๑๖.๗
๔. โรงพยาบาลแพร่	๑๖	๑๐.๗
๕. โรงพยาบาลพิจิตร	๑๕	๑๐.๐
๖. โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดตาก	๑๕	๑๐.๐
รวมทั้งสิ้น	๑๕๐	๑๐๐

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ๓ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ภาษาแรกหรือภาษาที่หนึ่ง (first language, L1) และภาษาต่างประเทศ (foreign language) หรือภาษาที่สอง (second language, L2)^๗ พร้อมทั้งประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของตนเอง เป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับพื้นฐาน (basic) ระดับปานกลาง (intermediate) และระดับสูง (advanced) ส่วนที่ ๒ การประเมินตนเองเกี่ยวกับความพร้อม (perceived readiness) ในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ทั้ง ๔ ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และส่วนที่ ๓ การประเมินความต้องการจำเป็น (needs) ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ทั้ง ๔ ทักษะดังกล่าว โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ๕ ระดับ ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert scales) ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ๒ ท่าน ได้ปรับแก้ไขและทดลองใช้กับนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ ๕ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน ๓๒ คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha) ได้เท่ากับ ๐.๘๘๗ และการศึกษาวิจัยนี้ได้ผ่านการรับรองโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากนิสิตแพทย์ชั้นปีสุดท้าย ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ ณ โรงพยาบาลเครือข่ายร่วมผลิตแพทย์ มหาวิทยาลัยนเรศวรทั้ง ๖ แห่ง โดยให้นิสิตทำแบบสอบถามเป็นรายบุคคล และส่งกลับคืนผู้วิจัยเมื่อทำเสร็จเรียบร้อย นิสิตแพทย์ที่ติดภารกิจใน

ช่วงเวลาดังกล่าว ได้มอบหมายให้ผู้ประสานงานวิจัยของแต่ละโรงพยาบาลดำเนินการต่อภายหลัง และรวบรวมแบบสอบถามส่งกลับผู้วิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล อาศัยสถิติบรรยาย (descriptive statistics) นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ (percentage) สำหรับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า ๕ ระดับของลิเคิร์ต อาศัยการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพร้อม หรือ ระดับความต้องการ
๔.๒๐ - ๕.๐๐	หมายถึง ดีที่สุด หรือ มากที่สุด
๓.๔๐ - ๔.๑๙	หมายถึง ดี หรือ มาก
๒.๖๐ - ๓.๓๙	หมายถึง ปานกลาง
๑.๘๐ - ๒.๕๙	หมายถึง ไม่ดี หรือ น้อย
๑.๐๐ - ๑.๗๙	หมายถึง ไม่ดีที่สุด หรือ น้อยที่สุด

ผลการศึกษา

นิสิตแพทย์ชั้นปีสุดท้าย ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ จำแนกตามโรงพยาบาลเครือข่ายร่วมผลิตแพทย์ จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๐ คน ดังแสดงในตารางที่ ๑ นิสิตแพทย์ตอบแบบสอบถามและส่งกลับคืน จำนวน ๑๔๙ คน คิดเป็น ร้อยละ ๙๙.๓ ในจำนวนนี้มีนิสิตชาย ๖๙ คน (ร้อยละ ๔๖.๓) นิสิตหญิง ๗๘ คน (ร้อยละ ๕๒.๓) และไม่ระบุเพศ ๒ คน (ร้อยละ ๑.๓) นิสิตแพทย์มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๔ ปี โดยมีอายุเฉลี่ยคิดเป็น ๒๖.๑๑ ปี นิสิตแพทย์จำนวน ๑๔๒ คน (ร้อยละ ๙๕.๓) ใช้ภาษาไทยเป็น

ภาษาแรกหรือภาษาที่หนึ่ง (L1) เพียงภาษาเดียว (monolingual) และมีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (L2) โดยส่วนใหญ่ ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับพื้นฐานและระดับกลาง นิสิตแพทย์จำนวน ๑๒๙ คน (ร้อยละ ๘๖.๖) ทราบเกี่ยวกับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ซึ่งในจำนวนนี้มีนิสิตแพทย์ ๑๑๕ คน (ร้อยละ ๘๙.๑) คิดว่าจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ในการปฏิบัติงานวิชาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษา และเมื่อนิสิตแพทย์ประเมินตนเองเกี่ยวกับความพร้อมในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ทั้ง ๔ ทักษะ (ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) พบว่า นิสิตมีความพร้อมด้านทักษะการอ่านมากที่สุด อยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๘๓ ± ๐.๖๖๘ รองลงมาคือความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ทักษะการ

เขียน (๓.๒๕ ± ๐.๘๘๘) การฟัง (๓.๑๖ ± ๐.๗๔๘) และการพูด (๒.๘๕ ± ๐.๘๓๗) ดังแสดงในตารางที่ ๒

เมื่อนิสิตประเมินว่าได้รับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ในระหว่างการเรียนตามหลักสูตรเพียงพอแก่ความต้องการจำเป็นแล้วหรือไม่ และถ้ายังไม่เพียงพอ นิสิตมีความต้องการฝึกทักษะด้านใดมากที่สุด นิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าต้องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษดังกล่าว ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการจำเป็นของตนเอง ดังแสดงในตารางที่ ๓ และยังมีความต้องการจำเป็นในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด ๔ ด้าน ได้แก่ การพูด (๔.๐๔ ± ๐.๘๑๖) การฟัง (๔.๐๐ ± ๐.๗๕๓) การเขียน (๓.๙๓ ± ๐.๘๖๘) และการอ่าน (๓.๘๓ ± ๐.๙๐๖) ดังแสดงในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๒ ผลการประเมินตนเองของนิสิตแพทย์เกี่ยวกับความพร้อมในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ทักษะภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย (mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความพร้อม
๑. การฟัง (Listening)			
๑.๑ ฟังประวัติความเจ็บป่วย ในกระบวนการสัมภาษณ์ผู้ป่วยและการซักประวัติ	๓.๒๘	๐.๘๕๐	ปานกลาง
๑.๒ ฟังการตอบสนองของผู้ป่วยในกระบวนการตรวจร่างกายทั่วไป	๓.๓๘	๐.๘๓๘	ปานกลาง
๑.๓ ฟังความคิดเห็นหรือคำถาม จากผู้ป่วยและญาติ เกี่ยวกับการวินิจฉัยโรค และการวางแผนการรักษา	๓.๑๐	๐.๘๓๓	ปานกลาง
๑.๔ ฟังการนำเสนอรายงานผู้ป่วยในที่ประชุมแพทย์	๓.๑๒	๐.๘๕๓	ปานกลาง
๑.๕ ฟังการบรรยาย หรือการนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการแพทย์ระหว่างประเทศ	๒.๙๕	๐.๘๙๕	ปานกลาง
ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง	๓.๑๖	๐.๗๔๘	ปานกลาง
๒. การพูด (Speaking)			
๒.๑ พูดและซักถามประวัติความเจ็บป่วยในกระบวนการสัมภาษณ์ผู้ป่วย และการซักประวัติ	๒.๙๕	๐.๘๓๑	ปานกลาง
๒.๒ ให้คำแนะนำผู้ป่วยปฏิบัติตามในการตรวจร่างกายทั่วไป การตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษ	๓.๐๒	๐.๘๗๖	ปานกลาง
๒.๓ อธิบายผลการวินิจฉัยโรค และวางแผนการรักษาร่วมกับผู้ป่วย	๓.๐๑	๐.๘๙๖	ปานกลาง
๒.๔ พูดในสถานการณ์เฉพาะ เช่น การแจ้งข่าวร้าย การสื่อสารกับเด็ก ผู้ปกครอง และญาติผู้ป่วย	๒.๖๓	๐.๙๓๔	ปานกลาง
๒.๕ นำเสนอรายงานผู้ป่วยในที่ประชุมแพทย์	๒.๗๘	๐.๙๒๐	ปานกลาง
๒.๖ บรรยาย หรือนำเสนอผลงานวิชาการในที่ประชุมวิชาการแพทย์ระหว่างประเทศ	๒.๖๓	๑.๐๐๘	ปานกลาง
ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด	๒.๘๕	๐.๘๓๗	ปานกลาง

ตารางที่ ๒ ผลการประเมินตนเองของนิสิตแพทย์เกี่ยวกับความพร้อมในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (ต่อ)

ทักษะภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ระดับ
	(mean)	มาตรฐาน (S.D.)	ความพร้อม
๓. การอ่าน (Reading)			
๓.๑ อ่านประวัติความเจ็บป่วย และสรุปการรักษาครั้งก่อนของผู้ป่วยในเวชระเบียน	๓.๙๑	๐.๗๖๘	ดี
๓.๒ อ่านรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และความเห็นของแพทย์ ที่ให้คำปรึกษา	๓.๙๔	๐.๗๒๙	ดี
๓.๓ อ่านบทความวิชาการในวารสาร หนังสือ และตำราเรียนด้านการแพทย์	๓.๖๕	๐.๗๕๓	ดี
ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	๓.๘๓	๐.๖๖๙	ดี
๔. การเขียน (Writing)			
๔.๑ เขียนสรุปการรักษาผู้ป่วยในเวชระเบียน	๓.๔๑	๐.๙๓๑	ดี
๔.๒ เขียนเอกสารวิชาการทางการแพทย์ (เช่น บทความวิชาการ รายงานวิจัย รายงานผู้ป่วย หรือบทเรียนในหนังสือและตำรา)	๓.๐๙	๐.๙๕๙	ปานกลาง
ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน	๓.๒๕	๐.๘๘๙	ปานกลาง

ตารางที่ ๓ ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของนิสิตแพทย์ เกี่ยวกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ในระหว่างการเรียนตามหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

ทักษะภาษาอังกฤษ	จำนวนนิสิตแพทย์ (คน, ร้อยละ)			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ไม่ตอบ	รวม
๑. ด้านการฟัง	๑๘ (๑๒.๑)	๑๒๙ (๘๖.๖)	๒ (๑.๓)	๑๔๙ (๑๐๐.๐)
๒. ด้านการพูด	๑๔ (๙.๕)	๑๓๓ (๘๙.๓)	๒ (๑.๓)	๑๔๙ (๑๐๐.๐)
๓. ด้านการอ่าน	๓๑ (๒๐.๘)	๑๑๗ (๗๘.๕)	๑ (๐.๗)	๑๔๙ (๑๐๐.๐)
๔. ด้านการเขียน	๑๔ (๙.๕)	๑๓๕ (๘๙.๙)	๑ (๐.๗)	๑๔๙ (๑๐๐.๐)

ตารางที่ ๔ ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของนิสิตแพทย์ เกี่ยวกับการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ทักษะภาษาอังกฤษ	คะแนนเฉลี่ย (mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
๑. การฟัง (Listening)			
๑.๑ ฟังประวัติความเจ็บป่วย ในกระบวนการสัมภาษณ์ผู้ป่วยและการซักประวัติ	๓.๕๒	๐.๘๖๓	มาก
๑.๒ ฟังการตอบสนองของผู้ป่วยในกระบวนการตรวจร่างกายทั่วไป	๓.๕๒	๐.๘๓๕	มาก
๑.๓ ฟังความคิดเห็นหรือคำถาม จากผู้ป่วยและญาติ เกี่ยวกับการวินิจฉัยโรคและการวางแผนการรักษา	๔.๐๔	๐.๘๔๒	มาก
๑.๔ ฟังการนำเสนอรายงานผู้ป่วยในที่ประชุมแพทย์	๔.๐๕	๐.๘๔๘	มาก
๑.๕ ฟังการบรรยาย หรือการนำเสนอผลงานในที่ประชุม วิชาการแพทย์ระหว่างประเทศ	๔.๐๑	๐.๘๓๑	มาก
ทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง	๔.๐๐	๐.๗๕๓	มาก
๒. การพูด (Speaking)			
๒.๑ พูดและซักถามประวัติความเจ็บป่วยในกระบวนการสัมภาษณ์ ผู้ป่วยและการซักประวัติ	๔.๐๑	๐.๘๕๒	มาก
๒.๒ ให้คำแนะนำผู้ป่วยปฏิบัติตามในการตรวจร่างกายทั่วไป การตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการตรวจด้วยเครื่องมือพิเศษ	๔.๐๒	๐.๘๗๕	มาก
๒.๓ อธิบายผลการวินิจฉัยโรค และวางแผนการรักษาร่วมกับผู้ป่วย	๔.๐๘	๐.๘๐๑	มาก
๒.๔ พูดในสถานการณ์เฉพาะ เช่น การแจ้งข่าวร้าย การสื่อสารกับเด็ก ผู้ปกครอง และญาติผู้ป่วย	๔.๑๗	๐.๘๘๓	มาก
๒.๕ นำเสนอรายงานผู้ป่วยในที่ประชุมแพทย์	๔.๐๓	๐.๘๘๗	มาก
๒.๖ บรรยาย หรือนำเสนอผลงานวิชาการในที่ประชุมวิชาการแพทย์ระหว่างประเทศ	๓.๙๕	๐.๘๖๔	มาก
ทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด	๔.๐๔	๐.๘๑๖	มาก
๓. การอ่าน (Reading)			
๓.๑ อ่านประวัติความเจ็บป่วย และสรุปการรักษาครั้งก่อนของผู้ป่วยในเวชระเบียน	๓.๗๕	๐.๘๒๗	มาก
๓.๒ อ่านรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และความเห็นของแพทย์ที่ให้คำปรึกษา	๓.๗๗	๐.๘๖๓	มาก
๓.๓ อ่านบทความวิชาการในวารสาร หนังสือ และตำราเรียนทางการแพทย์	๓.๙๓	๐.๘๓๐	มาก
ทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	๓.๘๓	๐.๘๐๖	มาก
๔. การเขียน (Writing)			
๔.๑ เขียนสรุปการรักษาผู้ป่วยในเวชระเบียน	๓.๙๓	๐.๘๑๕	มาก
๔.๒ เขียนเอกสารวิชาการทางการแพทย์ (เช่น บทความวิชาการ รายงานวิจัย รายงานผู้ป่วย หรือบทเรียนในหนังสือและตำรา)	๓.๙๔	๐.๘๓๒	มาก
ทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน	๓.๙๓	๐.๘๖๕	มาก

วิจารณ์ และสรุปผลการศึกษา

การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC liberalization) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ที่อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาวิชาชีพแพทย์ในประเทศไทย ซึ่งนายแพทย์วิสุทธิ ลัจฉลวี ผู้ช่วยเลขาธิการแพทยสภา ได้ยกตัวอย่างผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น^๖ ได้แก่ ๑. มีการเคลื่อนย้ายแพทย์จากประเทศอื่นในอาเซียน เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น ๒. มีการเคลื่อนย้ายแพทย์ไทยออกสู่ประเทศอื่นในอาเซียนเพิ่มขึ้น ๓. มีการลงทุน หรือร่วมทุนด้านธุรกิจกับโรงพยาบาลจากต่างประเทศมากขึ้นทั้งภาครัฐและเอกชน ๔. มีการลงทุน หรือความร่วมมือด้านต่างๆ เกี่ยวกับสถาบันทางการแพทย์ และการผลิตแพทย์ หรือบุคลากรทางการแพทย์อื่นๆ จากต่างประเทศมากขึ้น และ ๕. อาจมีการแก้กฎหมายและระเบียบภายในวงราชการให้สอดคล้องกับ AEC^๗ ดังนั้น การเตรียมความพร้อมนักศึกษา ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ในระหว่างการเรียนตามหลักสูตรจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้จัดให้มีการเรียนการสอนรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพแพทย์ (English for medical profession) สำหรับนิสิตชั้นปีที่ ๕ เพื่อเตรียมความพร้อมนิสิตแพทย์ในหัวข้อการเรียนรู้อย่างเป็น โดยผ่านการฝึกปฏิบัติทักษะภาษาอังกฤษ ทั้ง ๔ ทักษะอย่างครบถ้วน^{๘-๑๐} และเพื่อประเมินความพร้อมก่อนจบการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้สำรวจความคิดเห็นของนิสิตแพทย์พบว่า ส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ และตระหนักถึงความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา โดยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในการประกอบวิชาชีพแพทย์ เป็นทักษะที่มีความพร้อมมากที่สุด ผู้วิจัยคาดว่าสาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องมาจากนิสิตได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ทั้งจากสื่อการสอนของอาจารย์ในภาคบรรยาย และการอ่านค้นคว้าข้อมูลจากวารสาร หนังสือ หรือตำรา (textbook) ภาษาต่างประเทศในงานที่ได้รับมอบหมาย สำหรับทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น นิสิตมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การเขียน การฟัง และการพูด โดยทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการประกอบวิชาชีพแพทย์มีความพร้อมน้อยที่สุด เนื่องมาจากนิสิตแพทย์มีโอกาสดูฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระหว่างการเรียนตามหลักสูตรไม่มากนัก มีเพียงเฉพาะในรายวิชาที่อาจารย์ให้ความสำคัญ

และมอบหมายให้นิสิตฝึกปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งก่อนที่ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นจากนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ ๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ ซึ่งมีความพร้อมด้านทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ทักษะการฟัง การเขียน และการพูด^{๑๑} และสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะภาษาอังกฤษที่นักศึกษาแพทย์อิหร่านมีความสามารถอยู่ในระดับที่พึงพอใจมากกว่าทักษะอื่น^{๑๒} รวมทั้งเป็นทักษะที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ง่ายที่สุดในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาแพทย์ได้ทั้งหมด^{๑๓}

ถึงแม้ว่านิสิตแพทย์จะมีความพร้อมด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์อยู่ในระดับปานกลาง – ดี แต่นิสิตส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่าการฝึกปฏิบัติทักษะดังกล่าวในระหว่างการเรียนตามหลักสูตรไม่เพียงพอแก่ความต้องการจำเป็นของตนเอง และยังมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง ๔ ทักษะอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะทักษะการพูดในกระบวนการตรวจรักษาผู้ป่วย การนำเสนอรายงานผู้ป่วยในที่ประชุมแพทย์ และการนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการแพทย์ระหว่างประเทศ รองลงมาได้แก่ ทักษะการฟัง การเขียน และการอ่าน ตามลำดับ การเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จึงควรสนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น โดยอาจสอดแทรกเป็นกิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนของรายวิชา ตัวอย่างเช่น การนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ การนำเสนอรายงานผู้ป่วยและร่วมอภิปรายในที่ประชุมแพทย์เป็นภาษาอังกฤษ การตรวจรักษาผู้ป่วยชาวต่างประเทศโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งสามารถเริ่มจัดกิจกรรมดังกล่าวในรายวิชาที่อาจารย์ผู้สอนมีความพร้อมก่อน และค่อยๆ เพิ่มจำนวนขึ้นจนครบทุกรายวิชา ส่งผลให้นิสิตได้ฝึกปฏิบัติและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนในหลักสูตร นอกจากนี้ ควรสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเวลาเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการฟังและการพูด จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความชำนาญ และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบวิชาชีพแพทย์เพิ่มมากขึ้น

ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัยนี้ คือ ไม่ได้ประเมินความพร้อมโดยการทดสอบความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์โดยตรง เช่น การวิเคราะห์ผลการสอบ USMLE[®] (The United States Medical Licensing Examination[®])^{๑๔} หรือผลการสอบ PLAB test (Professional

and Linguistic Assessments Board)^{๑๔} ซึ่งใช้วัดระดับความรู้ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพแพทย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร ตามลำดับ นอกจากนี้ ในการประเมินความต้องการพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ควร สอบถามความคิดเห็นจากบัณฑิตแพทย์ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารระหว่างการประกอบวิชาชีพด้วย จะช่วยให้ได้ ข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ครบถ้วน สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นจริงในการปฏิบัติงาน ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา

สรุปผลการศึกษาวิจัยนี้ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ ๖ ของ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนใหญ่ทราบ เกี่ยวกับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ และตระหนักถึงผลกระทบความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ ในการประกอบวิชาชีพแพทย์เพิ่มมากขึ้น นิสิตมีความพร้อม ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ อยู่ในระดับปานกลาง – ต่ำ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน แต่การฝึก ปฏิบัติทักษะดังกล่าวในการเรียนตามหลักสูตรยังไม่เพียงพอ ควรจัดการเรียนการสอนให้ นิสิตได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการพูดเพิ่มมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณ รายได้ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดร.ศุภสิทธิ์ พรรณารุโณทัย คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร และคณะผู้บริหาร ที่สนับสนุนการดำเนินโครงการ วิจัย และขอขอบคุณผู้ช่วยวิจัย เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงาน และ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ ๕ - ๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ ที่ช่วยให้ งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

๑. ณรงค์ โปธิ์พุกษานันท์. อาเซียนศึกษา (ASEAN Studies). พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ แมคกรอ-ฮิล; ๒๕๕๖.
๒. วิทย์ บัณฑิตกุล. รู้จักประชาคมอาเซียน. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สถาพรบุ๊คส์; ๒๕๕๕.
๓. อณูญ ชื้อไทย. AEC ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว; ๒๕๕๕.
๔. สุวิทย์ ตราสูวรรณ์, บรรณาธิการ. รอบรู้ประชาคม อาเซียน. กรุงเทพมหานคร: เจเนซิส มีเดียคอม; ๒๕๕๕.

๕. สยามธุรกิจ. การหลังไหลอย่างเสรีของทักษะแรงงาน (อินเทอร์เน็ต). กรุงเทพมหานคร: องค์ความรู้ “ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)”; ๒๕๕๖ [เข้าถึงเมื่อ ๓ มี.ค. ๒๕๕๗]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.thai-aec.com/749#more-749>.
๖. ณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล. ภาพรวมของการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และ แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของ นักศึกษาแพทย์. ธรรมศาสตร์เวชสาร ๒๕๕๖;๕:๕๖๑-๕.
๗. ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977); ๒๕๕๓.
๘. วิสุทธิ์ ลัจฉเสวี. ผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน (AEC) ต่อวงการแพทย์ไทย [สารจาก ผู้ช่วยเลขาธิการแพทยสภา]. ใน: สมศักดิ์ โล่ห์เลขา, นายแพทย์สภา. คู่มือหมอใหม่ ๒๕๕๖ แต่หมอใหม่ ... ก่อนจะก้าวเดินสู่เส้นทางชีวิตแพทย์ [อินเทอร์เน็ต]. กรุงเทพมหานคร: แพทยสภา; ๒๕๕๖ [เข้าถึงเมื่อ ๓ มี.ค. ๒๕๕๗]. เข้าถึงได้จาก: http://www.tmc.or.th/news_file/detail_letter_doctor/doctor56.pdf.
๙. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. หลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕. พิษณุโลก: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร; ๒๕๕๕.
๑๐. ณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล, ผู้รับผิดชอบรายวิชา. เว็บไซต์ รายวิชา ๔๙๕๕๐๘ ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพแพทย์ (English for medical profession) ๓(๒-๒-๕) หน่วยกิต ปีการศึกษา ๒๕๕๖ [อินเทอร์เน็ต]. พิษณุโลก: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร; ๒๕๕๖ [เข้าถึง เมื่อ ๓ มี.ค. ๒๕๕๗]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.med.nu.ac.th/pathology/Humanities/english.html>.
๑๑. Natapol Supanatsetakul. Perceived readiness and needs of Thai medical students in order to become an English proficient doctor. Abstract book of the 7th Postgraduate Forum on Health systems and Policy for the ASEAN Economic Community: Shared Visions and Goals; 2013 June 24-25; Phitsanulok, Thailand. Phitsanulok: Faculty of Medicine, Naresuan University; 2013.p.163-4.
๑๒. Karimkhanlouei G. What do medical students need to learn in their English classes?. Journal of Language Teaching and Research 2012;3:571-7.

๑๓. Hwang Y. Pedagogical implications on medical students' linguistic needs. *English Language Teaching* 2011;4:138-45.

๑๔. Federation of State Medical Boards (FSMB), National Board of Medical Examiners[®] (NBME[®]). The United States Medical Licensing Examination[®], USMLE[®] [Internet]. 1996 [cited 3 March 2014]. Available from: <http://www.usmle.org/>.

๑๕. General Medical Council, The United Kingdom. Professional and Linguistic Assessments Board (PLAB) [Internet]. 2014 [cited 3 March 2014]. Available from: <http://www.gmc-uk.org/doctors/plab.asp>

Abstract

Perceived readiness and needs of medical students to improve English language skills in medical practice under ASEAN Economic Community (AEC) liberalization in the year 2015

Natapol Supanatsetakul

Department of Pathology, Faculty of Medicine, Naresuan University

Introduction: ASEAN Economic Community (AEC) liberalization will permit free flow of goods, services, investment, and skilled labors within the community. This may increase the use of English language in medical practice. Students' preparation of English language skills during the study of the program is crucial. This study was aimed to analyze the students' self-evaluation of perceived readiness and needs to improve English language skills in medical practice under the AEC liberalization in the year 2015.

Method: The study was a cross-sectional survey, using a five-level Likert scale (1-5) research questionnaire to collect data from 150 students in the final year of medical program of the Faculty of Medicine, Naresuan University during the academic year 2013. The data were statistically analyzed by calculating percentage, mean, and standard deviation.

Results: Of all 149 (99.3%) completed questionnaires, there were 69 males and 78 females participating in the study. The average age was 26.11 years old. Most of the students were monolingual Thai native speakers who could use English as a second language at basic to intermediate levels (95.3%). 129 (86.6%) of medical students had heard about the AEC liberalization 2015, and considered that this might increase the use of English language in their medical practice. The student's perceived readiness of English reading skills in medical practice appeared at good level (3.83 ± 0.669), higher than all other skills which were appeared at moderate level, including writing, listening, and speaking. Training of these skills during the medical program was not enough. The student's needed to improve all English language skills were still at high level, consisting of speaking (4.04 ± 0.816), listening (4.00 ± 0.753), writing (3.93 ± 0.869), and reading (3.83 ± 0.906).

Discussion and Conclusion: Perceived readiness of the final year medical students at Naresuan University to perform English language skills in medical practice appeared in moderate-good levels, especially reading skills. However, training of these skills during the medical program was not enough. Medical instructions which permit training of English language skills, especially speaking skills, should be additionally provided.

Key words: Perceived readiness and needs, Medical students, English language skills in medical practice, ASEAN Economic Community (AEC) liberalization 2015